

Julenyt fra Herrliberg, 10. udgave

10. jubilæumsudgave!

Ikke just den store overraskelse, det måtte jo komme efter sidste års udgave nr. 9, men det forekommer alligevel at være gået meget hurtigt.

Fotoet ovenfor er fra januar 2015, tydeligvis efter et godt snefald. Det er taget omkring midnat, med lang lukkertid, hvad der giver dette bløde lys fra gadelampen.

Den første sne. Det er den 22. november, og jeg er langsomt begyndt at notere nogle småting til dette års julenyt. Vi fik årets første sne i dag, omend dårligt nok 5mm. November har op til nu været utrolig varm med 17-20 grader hver dag – selvom jeg netop i fredags fik sat vinterdæk på Toyota'en, så havde vi ikke just forventet vinter i denne uge.

51. Den 13. november fyldte jeg 51, det foregik uden den store ståhej. Jeg forkælede mig selv og købte en Tamron 600mm telefotolinse. Den kostede lige knapt SFr1'000, hvad der umiddelbart forekom at være for godt til at være sandt. Efter at have læst en hel del reviews, kunne jeg dog kun konkludere at den var god ok. Jeg regner med at kunne tage nogle meget bedre billeder af det lokale dyreliv med den.

Yuccaerne. Jeg har haft yucca palmer i 20-25 år efterhånden, måske endda længere. Det er næsten som en hobby. Hvert år flytter vi dem ud på balkonen

eller ned i haven omkring marts/april, og tilbage igen i november, lidt afhængig hvornår den første sne dukker op. Den ældste er mere end 2 meter høj og mindst 30 år gammel, og den er simpelthen blevet for stor til at blive flyttet. I år fik jeg så endelig taget mig sammen til at grave et stort hul til den i baghaven. Vores vintre er blevet mildere og mildere med årene, så jeg håber på den kan overleve vinteren uden nogen særlig beskyttelse. Vi får se - bladene bryder sig ikke ret meget om sne, så jeg bliver måske nødt til at lave et telt eller noget i den stil.

Julefrokost 2015 afholdt vi den 5. december, ikke noget særligt at berette, bortset at George and Katharina have meldt afbud da de var taget til Cape Town for at fejre jul.

Einbürgerung. Vi har nu boet i Schweiz i næsten 15 år, så tiden er kommet til det store spring – vi ansøgte om statsborgerskab i oktober. I Herrliberg foregår det efter sigende ret hurtigt, det forventes at tage 8-9 måneder hvoraf de første 3 er næsten gået. I begyndelsen af december havde vi det første møde med Pius Rüdisüli, vores Gemeindeschreiber. Efter diverse øvelser kommer det næste møde så engang i foråret, med Gemeindeschreiberen, vores Gemeindepräsident Walter Widmer og et tredje rådsmedlem. Forudsat at de også mener det er en god ide, går processen først videre på kantonalt, dernæst på forbunds niveau.

Den store yucca i haven.

Venedig. I Frühlingsferien i april havde Nadine booket os fire dages ferie i Venedig. Tilbage i 90'erne besøgte jeg Venedig sammen med nogle venner, dengang vi rejste med nattoget fra München, men denne gang fløj vi med Easy-Jet fra Basel. Jeg tror lang tids parkeringen kostede stort set det samme som flybilletterne :-). Vi boede i en lejlighed, spadserede rundt over det hele, og deltog i Liberation Day (25 april) paraden med taler og det hele. Commune di Venezia betalte meget venligt for en vandtaxi til Murano, hvor vi så glasblæserne arbejde og kunne beundre

Aksel & Per i Venedig

deres utrolige glaskunst. Vi spiste en masse fantastisk pasta og pizza, men frem for alt lærte vi den nord-italienske Spritz at kende. Spritz er en drink bestående af prosecco+soda+Aperol (lidt à la Campari, men med en sød frugtsmag).

Det korte af det lange er, det var en rigtig god tur, og vi adopterede hurtigt Spritz traditionen da vi var hjemme igen. Skal jeg være ærlig, ville jeg nu ikke anbefale Venedig til nogen. Det er overfyldt, dyrt, beskidt, hunde og duer skider over det hele, det er simpelt hen kun for uvidende turister. At tage en tur med en gondol koster en bagatel af EUR80 i timen – simpelthen latterligt.

Anti-Paxos strømudfald. Jeg springer de normale historier om vores ferie på Anti-Paxos over, dem kender I til hudløshed. I år foregik det dog lidt anderledes. Tirsdag i den sidste uge, netop som vi var flyttet til villa Phoenecas, ringede en af vores gamle kunder og spurgte om vi havde problemer - han kunne ikke få fat i hans email. Jeg var netop begyndt at spekulere på det samme. Lang historie kort, jeg var nødt

til at tage tilbage. Der var heldigvis en Air Berlin afgang kl 17:00 fra Korfu. Det lyder let nok, men at tage fra Anti-Paxos til Korfu betød at jeg først skulle til Paxos, dvs. have fat i kaptajn Spiros til den 30 minutters sejltur, dernæst en 2,5 times tur med vandtaxa til Korfu. Derfra en hurtig tur med taxa til lufthavnen, 2 timers venten i check-in køen, en 30 minutters mellem-landing i Patras, og endelig tilbage i Zürich kl. 20:00, hvor Alicia hentede mig i lufthavnen. Hjemme igen fandt jeg hurtigt ud af at vi havde mistet al strøm i datacenteret. Det viste sig til sidst at være en udbrændt sikringsholder. Sikringsgruppen der dækker datacenteret og køleanlægget kører på omkring 80% belastning. Det er en ældre installation med skruesikringer, 3 x 25A. Een af sikringerne havde tydeligvis en dårlig forbindelse i soklen, hvad der fik den til at overophede og tilsidst brænde ud. Det er sikringen til venstre, måske kan man se den brune misfarvning.

Sikringsgruppen med 3x25A.

Nåh, jeg trak nogle ny kabler fra to andre sikringsgrupper i slagtehuset og havde alting oppe at køre senere tirsdag aften. Onsdagen brugte jeg til at checke alting én gang til, og sent onsdag bookede jeg så rejsen tilbage. Zürich-Barcelona-Athens-Korfu, derefter vandtaxa'en tilbage til Paxos og en af de regulære strandbåde til Anti-Paxos, ankomst kl 9 om morgenen.

BMW'en er væk. Som jeg skrev sidste år, så led min dejlige BMW 540i af elektriske problemer som følge af en vandskade for 5-6 år siden. Efter at have udskudt det længe nok, fik jeg den endelig sat til salg i juni. I september blev den købt af en ung BMW

entusiast fra Kreuzlingen. Han regnede med at få en fin bil ud af det, med mindst 200'000 km i. Da han var den eneste der havde udvist reel interesse, fik han mig presset til at sælge for SFr3'000. ærligt talt noget mindre end forventet, men jeg indså for sent at the schweiziske brugtbils marked for store og dyre biler er temmelig begrænset. Jeg skulle nok have solgt den i Danmark for en 4-5 år siden. Nåh ja, det er let nok at være bagklog.

Porsche Cayenne GTS

Porschen er ankommet. I oktober købte jeg så en brugt Porsche Cayenne GTS. Det var hverken planlagt eller impuls køb, men efter at have overvejet hvad jeg ville købe, blev jeg opmærksom på muligheden for en Porsche Cayenne. Cayennen er en stor firehjuls-trukket SUV med god plads. Den kommer i en del forskellige udgaver, men jeg besluttede mig for en yngre udgave med en V8 motor. Den er fra 2009 med kun 42'000km, det burde række for de næste 4-5 år.

Cider. Den æblecider jeg forsøgte mig med sidste år var en fiasko. Den endte med at være for vandet, smagte ikke af noget. Jeg havde regnet med at forsøge mig igen i år, men den meget varme og tørre sommer betød at æblehøsten var ret begrænset, så det var ikke rigtigt umagen værd.

Nadine har haft travlt i år, især i den sidste halvdel. Hun blev mere eller mindre lånt ud til at lede et Money Markets projekt, hvor en gruppe brugere skulle migreres fra det bestående system til et nyt. I november og december betød ret mange sene aftentimer mens softwaren blev rullet ud. Hun blev helt vant til at blive kørt hjem med VH+ bussen. Desværre betyder det også at hun ikke har

haft tid til at lave julekort og har måttet udskyde den årlige fotojulekalender. Jeg gætter på hun regner med at indhente det forsømte i januar.

Muse ... forskrækkere. I det tidlige forår så jeg hos Aldi disse her solar-drevne muse "forskrækkere" til en bagatel af 9.90 per styk. Jeg købte først én, dernæst hentede jeg 3 mere. De kunne indstilles til at brumme eller hyle eller begge dele. Som I sikkert har gættet allerede, så var det selvfølgelig for godt til at være sandt. De virkede helt fint i begyndelsen, men efter et par uger holdt de små elektromotorer der brummede op med at virke. Jeg returnerede hele molevitten til Aldi.

Pitschi. Tigers søster ankom for 7-8 år siden sammen med Tiger og har altid været en udendørs kat, men ret tam i sammenligning med Tiger. Med alderen er hun begyndt at

Pitschi nyder december solen.

ændre vaner. Hvis en balkondør står åben, finder hun ofte på at tage en lille spadseretur rundt i huset. Nogen gange forsvinder hun op ovenpå i 5-10 minutter, så kommer hun tilbage og ud af døren igen. Hun er også vild med tæppet i stuen, der kan hun fint ligge et kvarters tid og bare nyde det.

Dyrelivet – i år har vi fået besøg af flere og flere storke. I de tidligere år har vi set én tage en pause nu og da, formodentligt på vej til Oetwil am See der har en stor storke koloni. I år fik vi dog besøg af flere af

dem, de kom en 8-9 stykker ad gangen og kunne tilbringe flere timer på marken ved siden af huset.

En stork på nabomarken.

Aksel startede i **6. klasse** i august. Det er hans sidste år i Tagesschule Wetzwil. Gemeindet tilbyder gratis forberedelseskurser til Gymnasie eksamen i foråret, forudsat at eleven har de rigtige karakterer. Det har Aksel ikke, så selvom han i princippet kunne forsøge sig med Gymi eksamen uden forberedelseskursus, så er vi ret sikre på han tager to år i Sekundarschule, fulgt af Kurzzeitgymi. Vi får se.

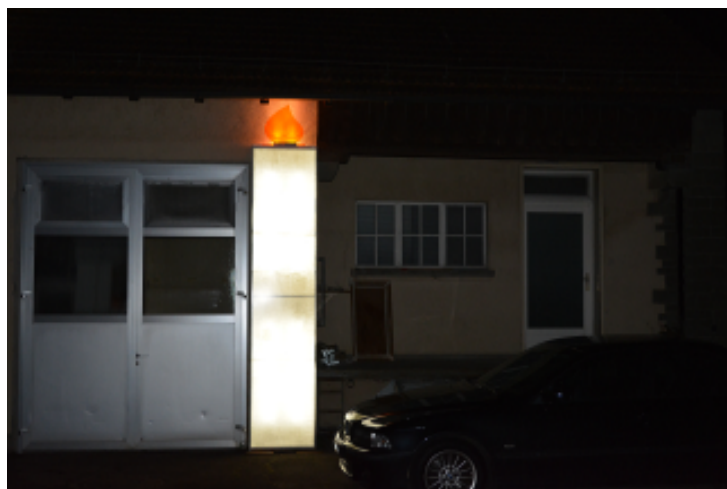
På musik fronten spiller Aksel stadig violoncello. Hans hidtidige lærer, Herr Balthasar Steinbrüchel, lod sig pensionere i juni og flyttede til Spanien, så Aksel startede hos en ny lærer(inde), Frau Anita Bienz, i august. Hendes metoder er ikke helt sammenlignelige med Steinbrüchels, men ligesom ham mener hun også Aksel er en begavet violoncellist. Da vi kom tilbage fra Venedig, tog Aksel til Amden (St. Gallen) på en uges "stryger-lejr", sammen med 40 andre på alt fra violin til kontrabas.

Spamchek. Den første halvdel af året foregik stille og roligt og uden de store begivenheder. I begyndelsen af juni blev vi derimod ramt af flere voldsomme spam angreb, såkaldte DDoS (Distributed Denial of Service) angreb. De skabte store forsinkelser og kør på op til 2-3 dage, hvad der gik ud over vores kunder. Det første angreb var i juni, dernæst i august og september og to gange i efterårsferien. Det sidste fandt sted i begyndelsen af november. Nogle af vores mindre kunder havde meget svært ved at akceptere dette, hvorimod de større var

tilfredse sålænge de blev holdt orienteret om slagets gang.

I januar investerede vi i en brugt 160kW **diesel generator** fra et hospital i Thun. Den drives af en stor Detroit Diesel V8 med kun godt 800 driftstimer. Meget større end nødvendigt, men da den blev solgt komplet med alt udstyr forekom det at være et godt valg. Desværre viste det sig senere at udstyret ikke var helt komplet, hvad der førte til lidt af et omkostningsproblem. Jeg regner med at sælge den igen og så holde udkik efter en anden.

Mit kalenderlys project. (fortsat fra forrige års nyhedsbrev). De manglende LED-strips dukkede endelig op – i februar. Så havde jeg i det mindste god tid til at få alting klar til den 1. december. Selvfølgelig med et eller to mindre problemer. Jeg havde ikke overvejet hvor meget strøm det hele ville bruge. Hver af dato-stregerne har 84 LED'er, der bruger i alt 500mA. Naar man tilføjer flammen med 2 x 20W halogen pærer, så rækker én 10A strømforsyning ikke længere.

(Kalender)lys

Jul i Danmark. Spørger man Aksel, så foregår jul i Danmark, punktum. Så som så ofte før, tager vi derfor til Danmark for at fejre jul. Den 22. december går turen nordpå, med forventet retur den 29. december. Hvis jeg er heldig når dette nyhedsbrev måske endda frem før vi ankommer ...

Som sædvanlig vil jeg slutte med at ønske alle en rigtig glædelig jul und einen guten Rutsch!